

VARPELIS

LINKUVOS GIMNAZIJOS LAIKRAŠTIS 2006 gegužė Nr. 28

Skambėk paskutinį kartą... 1994-2006

Balta žuvėdra

*Nežemiškos audros, gyvenimo vėjai
Išvargino mano kūną ir sielą.
Krūtinėje vardas tavo liepsnojo,
Bet aš parpuoliau vienatvei prie kojų...*

*Išėjau aš į kelią, klaidų, vingiuotą,
Nakties vėsumos ir lietaus išbučiuotą...
Beržai plačiašakiai mane palydėjo,
Šnarėdami tyliai sėkmės palinkėjo.*

*Žmonės išduoda, sėkmė – palieka,
Atsižadą visko, kas laiko paniekinta...
Tau vienam savo kančią padovanosiu,
Nieks nežinos, tylėsim lig pat pabaigos...*

*Ko verti mes, bijodami vargo, vienatvės?
Tik skausmas išugdo sparnus mūsų dvasiai...
Dangaus šventą paslaptį auka atrakina
Ir leidžia pakilti į erdvę beribę...*

*Ženk su manim, mūsų kelias tas pats,
Lai lūpos per amžius tylės...
Žmonės žiaurūs, jie niekada nesupras,
Kad mums lemta viens kitą mylėt...*

*Kai raižys dangų ugniniai žaibai,
Žemė žmogui bedugnę atvers.
Jei kada suklopai, tik palieski mane
Ir tu virsi žuvėdra balta...*

LXXXII laida

*Kviečiame Jus į pirmosios gimnazistų laidos
paskutinio skambučio šventę „Žvaigždės kelias“,
kuri įvyks š.m. gegužės 12d. 19val. gimnazijos aktų salėje.*

*Rasa Mačiulytė
P.S. Šį eilėraščių visų vienuoliktokų
vardu skiriu abiturientams*

1. Žinome, kad šiais metais Jūs išleisite dar vieną savo auklėtinių laidą. Kiek laidų jau esate turėjusios?

Mokytoja Vaiva Klupšienė: Pirmoji, vienintelė, nepakartojama!

Mokytoja Aldona Bučaitė: Man tai – trečioji laida.

2. Ar šie dvyliktokai skiriasi nuo jau turėtų jūsų laidų? Kuo?

Mokytoja Klupšienė: Jie sportiški, labai mėgsta keliauti.

Mokytoja Bučaitė: Jie – pirmoji gimnazijos laida. Ir, manau, didelė jų dalis yra mažiausiai pasiruošusi gyvenimui.

3. Aštuonerius metus praleidus kartu, tikriausiai pamilote juos kaip savo vaikus. Ar sunku išsiskirti?

Mokytoja Klupšienė: Žinoma, labai sunku! Jau apie tai galvoju, nerimauju...Labai nenoriu su jais išsiskirti, nes iš tiesų pamilau juos

kaip savus.

Mokytoja Bučaitė: Susimąstyti apie išsiskyrimą privertė ketvirtokai, kurie įteikė mums šimtalapę ramunę. Prisiminėme, kad kažkada ir dvyliktokai buvo tokie pat maži. Sunku bus išsiskirti, prisimenu tai, kas geriausia.

4. Ar labai jaudinatės dėl artėjančių brandos egzaminų? Ar palaikote auklėtinius?

Mokytoja Klupšienė: Taip, aš jaudinuosi dėl jų. Vieni labai išgyvena, kiti to neparodo, tačiau aš stengiuosi visiems padėti, palaikyti, nuraminti.

Mokytoja Bučaitė: Padedu, kuo galiu ir, žinoma, jaudinuosi kartu su jais.

5. Kaip apibūdintumėte savo klasę?

Mokytoja Klupšienė: Labai vieningi, aktyvūs, draugiški, vienas kitą palaikantys. Buvo gražu žiūrėti, kaip per šimtadienį abi klasės susikibo už rankų.

Mokytoja Bučaitė: Išradingi – labai mėgta daryti staigmenas! Buvau nepaprastai maloniai nustebinta naujametinių klasės papuošimu! Ir per mano gimtadienį labai nustebino. Jie šaunūs, aktyvūs, mieli.

6. Galbūt teko pabuvoti ir direktoriaus kabinete?

Mokytoja Klupšienė: Na, nebent dėl pamokų nelankymo...

Mokytoja Bučaitė: Taip, teko, nes pamokų praleidinėjimas šiai klasei nesvetimas.

7. Jūsų santykiai su mokiniais labiau dalykiški ar draugiški?

Mokytoja Klupšienė: Manau, kad draugiški. Mes stengiamės sutarti ir suprasti vieni kitus.

Mokytoja Bučaitė: Palaikome atvirus, draugiškus santykius.

8. Ar dažnai tenka skaityti moralus?

Mokytoja Klupšienė: Kartais tenka, bet individualiai.

Mokytoja Bučaitė: Kartais skaitau. Manau, kad reikia juos pamokyti, šį tą priminti.

9. Ar abiturientai ateina prašyti Jūsų pagalbos, patarimų?

Mokytoja Klupšienė: Taip, ateina patarimų, pagalbos.

Mokytoja Bučaitė: Taip, stengiamės kartu įveikti iškilusias problemas, pasitarti.

10. Ar pamenate, kokie jie buvo penktokėliai? Ar greitai užaugo?

Mokytoja Klupšienė: Kai kurie labai daug nepasikeitė, vis dar pokštauja, bet daugelis surimtėjo.

Mokytoja Bučaitė: Iki dešimtos klasės mėgo organizuoti klasės vakarėlius. Augdami pasikeitė. Dabar sakau jiems: „Kiekvienas jūs kaip saulė, siekiate išsiskirti“.

11. Ar suprasdavote vieni kitus, ar dažnai kildavo konfliktai?

Mokytoja Klupšienė: Visko buvo per tuos metus, bet šiaip klasė draugiška, nesipykdavom.

Mokytoja Bučaitė: Kildavo nesutarimų ką nors organizuojant, bet juk neįmanoma visada sutikti – kiek žmonių, tiek nuomonių.

12. Galbūt planuojate kur nors nuvykti su klase po baigiamųjų egzaminų?

Mokytoja Klupšienė: Nieko neplanuojame, galvojame apie išleistuves, atestatų teikimo ceremoniją bažnyčioje.

Mokytoja Bučaitė: Neplanuojame, kadangi tiek pavasaris, tiek vasara bus labai sunki, turime daug darbų.

13. Gal jau kalbėjote apie klasės susitikimus po keleto metų?

Mokytoja Klupšienė: Neseniai kalbėjome, kad būtų malonu susirinkti visiems.

Mokytoja Bučaitė: Dar apie tai nekalbėjome, bet iš patirties žinau, kaip smagu susitikti, kaip norisi. Žinau, kad ir mes susitiksimė.

14. Ar jau galvojate apie kitą savo laidą?

Mokytoja Klupšienė: Na, dar negaliu galvoti apie kitus, labai prisirišau prie šitų.

Mokytoja Bučaitė: Norėčiau kokius metus pailsėti.

Dėkojame abiturientų auklėtojoms už interviu.

*Nežinau, paskutinio skambučio gal jūs
Laukėt be galo seniai,
O gal metai jums buvo trumpučiai
Kaip keli paprasti sakiniai?
Bet štai surasti gyvenime vietą
Sunkiau nei lygtį išspręst.
Nėra užrašuos panašių variantų,
Taisyklių pritaikyti čia negali,
Bet aidi skambutis... Ir moko gyventi!*

Rodos, taip neseniai skambutis kvietė į mokyklą, o dabar jis išves Jus gyvenimo keliais. Labai gerai prisimenu, kai atėjote į pirmą klasę. Tada buvote nedrąsūs, kai kuriems ir ašarėlę teko nušluostyti. Atėjote degdami noru sužinoti, išmokti. Dabar matau – skubančius išeiti. Laikas greit prabėgo.

Visada jus sutikdavau mokykloje, nes jūs – pirmieji mano dvyliktokai, paliekantys mokyklą. Džiaugiausi, kai jums sekėsi, išgyvenau, kai nesisekė.

Esu jums dėkinga už šypsenas, už tą paprastą „labą dieną“ ir, aišku, už nepamirštamą Rugsėjų gėles. Mokiau jus, o kartu ir mokiausi iš jūsų.

Tad norėčiau palinkėti, kad išsaugotumėte tą vaikišką tyrumą, nuoširdumą, norą kuo daugiau pasiekti ir niekada neužmirštumėte kelio į savo mokyklą, pirmąją klasę.

Pirmoji mokytoja Ligita

Mieli abiturientai, buvę mano mažieji pirmokai.

Praėjo dvylika metų nuo tos atmintinos Rugsėjo pirmosios, kada nedrąsiai pirmą kartą pravėrėte klasės duris. Susėdote į suolus, apžiūrėjote viską, nužvelgėte mane ir pagalvojote: „Kokia bus ta mūsų mokytoja?“

Pirmieji mokslo metai... Pažinote raides, išmokote skaityti, rašyti, skaičiuoti... Susitikote su pasakų herojais... Išmokote pažinti gimtąjį kraštą, mylėti Tėvynę... Tai buvo šviesūs vaikystės džiaugsmo metai.

Visų gyvenime ateina laikas, kada nerūpestingus vaikystės vartus atveria viliojantis tolyn jaunystės šauksmas. Suskambėjus paskutiniam skambučiui, nubrauksit ašarą ir išeisit.

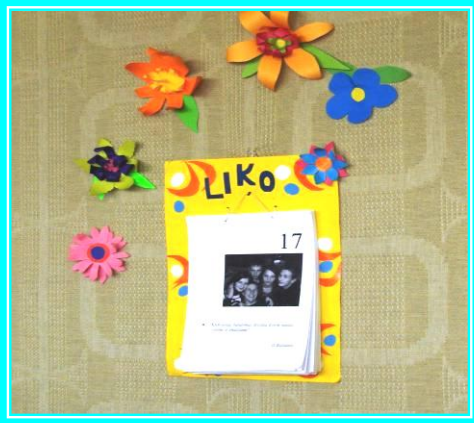
Kalendorius tarsi laikrodžis skaičiuoja likusių dienų valandas ir minutes. Susikaupkite, atiduokite visas jėgas brandos egzaminams ir pasiruoškite pirmajam skrydžiui. Tegul jis būna sėkmingas! Neišsigąskite į veidą pučiančio vėjo, eikite į gyvenimą drąsiai, žinodami, kam gyvenate, dėl ko kovojate, ko siekiate! Juk ne veltui sakoma: „Žmogus gyvena tam, kad būtų reikalingas, kad jo darbais gėrėtųsi visi.“

To linki Jūsų
pirmoji mokytoja Irena Vaišnienė.

Abiturientams – pirmokai

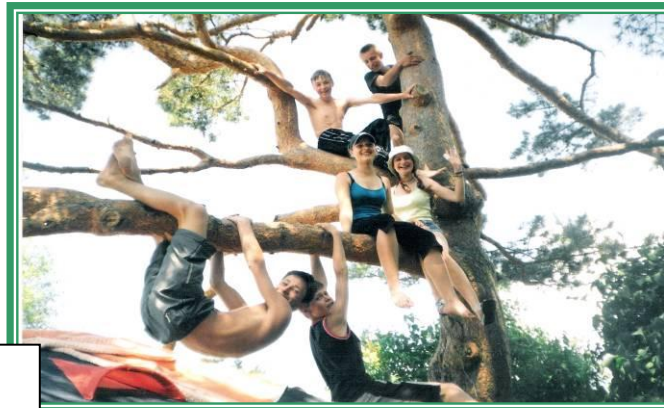
Iš šimtadienio kalendorių...

Pasaulyje nėra nieko gražesnio už dorą žmogų.
R.Rolanas

Gyvenimas – ne tos dienos, kurias praėjo, o tos, kurias atsimeni. P.Pavlenka

Visų svarbiausia profesija – būti žmogumi. C..Martis

